

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים

29 יוני 2020

ע"ר 20-05-52393 אקסטרה פיתוח וייזום בע"מ ואח' נ'
הרמטיק נאמנות (1975) בע"מ

אחר .

לפני כבוד השופטת עמיתה שרה דותן

המערערים

1. אקסטרה פיתוח וייזום בע"מ
 2. אקסטרה אחזקות ישראל בע"מ
- ע"י ב"כ עוה"ד רענן קליר, פנחס ברטל, ירדן רוזנבוש

נגד

המשיבה

הרמטיק נאמנות (1975) בע"מ
ע"י ב"כ עוה"ד גיא גיסין, אופיר נאור, יעל הרשקוביץ ושירן גורפן

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21

נוכחים:

ב"כ המערערים
ב"כ המשיבה
מנכ"ל המשיבה - מירב עופר

פרוטוקול

ב"כ המערערים: חוזר על הנטען בהודעת הערעור ובעיקרי הטיעון. שתי טענות מקדמיות: הראשונה, לגבי הערעור על החלטה מיום 15.3 שדוחה את בקשתנו למתן פס"ד. כפי שכתבנו, אנו סבורים שהערעור אמור להיות במעמד צד אחד. מפנה לתקנה 97 בס"ק (ב). לטעמנו, פעם שהדיון בערכאה דלמטה אמור להיות במעמד צד אחד, מפנה ל-רע"א 8712/04 בנטוב נ' אורות הגליל אחזקות בע"מ, עמ' 698-697 (מצטט).

מפנה למקרים שבהם בית המשפט ביקש את תגובת הצד השני, ובית המשפט העליון סבר שטעה בכך.

חבריי מעלים טענות בהתייחס לתקופה לאחר שניתנו ההחלטות, אני חושב שהן לא טענות מתאימות לערעור. מתייחס למוצגים 3-5 וגם למוצג 2 מיום 15.3. טענות שחבריי מעלים הראשונה שהיו צריכים לבקש רשות ערעור על ההחלטה. וגם ענין הצו שחל על בקשות. גם הצו לענייננו לא חל וגם אין להקיש ממנו. בענייננו בכל מקרה, הצו לא רלוונטי. לא עוסקים בעניין שהוא לא מהותי, או ענין דיוני. רע"א 7471/09, שם הובהר שהצו לא חל על דברים שלא מהותיים.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים

29 יוני 2020

ע"ר 20-05-52393 אקסטרה פיתוח וייזום בע"מ ואח' נ'
הרמטיק נאמנות (1975) בע"מ

1 כאן הוגשה בקשת אורכה להגשת כתב הגנה, 3 ימים לפני המועד שחל להגשת כתב הגנה. המועד
2 היה 12.3. היום להבדיל מפעם, לא מדברים על 30 ימים אלא על 60 ימים. חבריי לא טענו ובצדק
3 שעצם זה שביקשו הקנה להם את הזכות.
4
5 בניגוד לטענת חבריי שכאשר מוגש כתב הגנה, אזי יש לפנינו מעשה עשוי ויש להתחשב בו. המבחן
6 הוא אחר לחלוטין. חבריי מסמכים בסעיף 38 על פסק דין נחושתן. אומרים שהנקודה הגאומטרית
7 הוא המועד שבו דן בית המשפט בבקשה למתן פס"ד, ואכן כב' השופט ברק אומר ובהמשך מבהיר
8 וזו ההלכה, מפנה לסעיף 3 סיפא, שמדבר על כך ש"קו פרשת המים הוא בעת שבא ישב בית המשפט
9 לדון בבקשה..." (מצטט). ז"א המועד שבו הוגשה בקשה למתן פסק דין זה המועד.
10 מפנה גם להלכת עינצ'י נ' הסוכנות. גם שם אמרו בדיוק את אותם דברים (מצטט). אומר בית
11 המשפט העליון שבכך הוא טעה. אותו דבר בעניין חממי שחבריי לא התייחסו אליו. מפנה ל-ר"ע על
12 פסק דין של גבירתי שאישר את החלטה בעניין משרד השיכון. (מצטט).
13 כב' השופט דנציגר, אחרי שבפסקה 9 משיב, מסביר שגם האמת זקוקה לקרקע יציבה בפסקה 12
14 (מצטט).
15 ההלכה בענין אריעד מבנים שחברי מפנה אליה, לא יכולה להועיל להם, הואיל ושם נקבע שהנושא
16 לדיון היה ניסיון לברר אם כתב התביעה הומצא למשיבה כדין, בעמ' 64 מול האות ד'.
17 בניגוד למה שחבריי טוענים, השאלה אם לתת פ"ד היא לא החלטה דיונית שמצויה בשיקול דעת
18 הערכאה הדיונית, אנו מדברים על החלטה שנוגעת במהות כפי שקבע כב' השופט ברק בענין נחושתן.
19 חבריי מפנים לענין סולטן ואכן מפס"ד שם של כב' השופטת ברקאי עולה מסעיף 22 שהיא סבורה
20 שזה ענין של שיקול דעת, שבית משפט של ערעור לא יתערב בו. לדידנו, זה לא מתיישב עם דברי
21 השופט ברק באותו ענין של נחושתן.
22
23

פסק דין

24
25
26 לא ביקשתי תשובה מב"כ המשיבה. עסקינן בניסיון מחטף שכשל ולמרבה הצער, המערערות לא
27 הפיקו לקחים והחליטו להביא עניינן לפני הערכאה הנוספת.
28
29 מדובר בערעור על החלטות כב' הרשמת בלכר, אשר דחתה בקשה למתן פסק דין בהיעדר הגנה, על
30 סכום של 342,000,000 ₪ שעה שלפני בית המשפט היו תלויים כתבי בית דין המלמדים על כך,
31 שהמשיבה לא התכוונה שלא להגיש כתב הגנה.
32
33
34

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים

29 יוני 2020

ע"ר 20-05-52393 אקסטרה פיתוח וייזום בע"מ ואח' נ'
הרמטיק נאמנות (1975) בע"מ

1 על פי העובדות אשר אינן שנויות במחלוקת, כתב התביעה הוגש ביום 12.1.2020 המועד להגשת כתב
2 ההגנה חל ביום 12.3.2020. ביום 12.2.2020 הוגשה על ידי המשיבה בקשה לסילוק על הסף של חלק
3 הארי של התביעה. בתאריך 4.3.2020 הגישו המערערות את תשובתן לבקשה לסילוק על הסף. דהיינו
4 היו מודעות לכך שהמשיבה אינה זונחת את ההליך ואין לה כל כוונה שלא להגיש כתב הגנה.
5 אמנם, ההליכים שנבחרו על ידי המשיבה ייתכן והיו שגויים, אולי היה מקום לפסוק הוצאות. אולם,
6 בנסיבות אלה העובדה שהמערערות מיהרו והגישו בקשה למתן פסק דין בהיעדר הגנה במעמד צד
7 אחד, מעלה את החשש כי מדובר בניסיון למחטף.
8 בתאריך 9.3.2020 בטרם חלף המועד להגשת כתב הגנה ולפני מתן ההחלטה בבקשה לסילוק על
9 הסף, הגישה המשיבה בקשה להארכת מועד להגשת כתב הגנה. יובהר באופן שאינו משתמע לשני
10 פנים כי הגשת בקשה להארכת מועד להגשת כתב הגנה, אין בה כדי להאריך את המועד בהיעדר
11 החלטה שיפוטית בענין זה. אולם, שוב מדובר במחדל דיוני אשר הדרך "לטפל בו" היא על ידי
12 פסיקת הוצאות ולא על ידי מתן פס"ד.
13 בתאריך 15.3.2020 בחלוף 3 ימים מהמועד להגשת כתב ההגנה, הגישו המערערות בקשה במעמד צד
14 אחד למתן פסק דין בהיעדר הגנה. לא מצאתי בתקנות הוראה המאפשרת הגשת בקשה כה מהותית
15 במעמד צד אחד.
16 תקנה 97 לתקנות סדר הדין האזרחי אליה מפנה ב"כ המערערות קובעת, כי אין לזמן את הנתבע
17 לדיון בבקשה. אולם, אין באמור בתקנה כדי למנוע מבית המשפט בנסיבות שימצא לנכון לבקש את
18 תגובת הצד שכנגד.
19 כב' הרשמת בלכר דחתה את הבקשה ובצדק, בקובעה, שאין מקום להגיש בקשה למתן פס"ד במעמד
20 צד אחד, שעה שלפני ביתה משפט תלויה בקשה להארכת מועד ובקשה לסילוק על הסף של חלק מן
21 התביעה.
22
23 לאחר שדנה בבקשה להארכת מועד והחלטתה ניתנה בעת שעל בתי המשפט חלו תקנות ל שעת
24 חירום הורתה כב' הרשמת על הארכת המועד להגשת כתב ההגנה עד לחלוף המשבר בו היתה שרויה
25 המערכת. במועד שנקבע, הגישה המשיבה כתב הגנה.
26 מקובלת עלי ההשקפה שבעל דין אינו רשאי לעשות דין לעצמו ולזלזל במועדים, אולם לא זה המקרה
27 שלפני. לכל היותר, מדובר בטעות ביישום התקנות וטעות זו אינה מצדיקה מתן פסק דין בנסיבות
28 ה מבוקשות.
29
30 אכן צודק ב"כ המערערות, והדיון שלפני מוגדר כערעור ולא כבקשת רשות ערעור ולכן, צו בתי
31 המשפט (סוגי החלטות שלא תינתן בהן רשות ערעור) תשס"ט-2009 אינו חל בענייננו, אולם רוח
32 הדברים ישימה במחלוקת שלפני.
33
34

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים

29 יוני 2020

ע"ר 20-05-52393 אקסטרה פיתוח וייזום בע"מ ואח' נ'
הרמטיק נאמנות (1975) בע"מ

1

2

3 במניין ההחלטות אשר לגביהן לא תינתן רשות ערעור, מצוינות החלטות דיוניות של הארכת מועדים
4 ואני סבורה, שברוח זו יש לפרש את הערעור שלפני ואת הטיעונים.

5

6 לאור כל האמור לעיל, החלטתי לדחות את הערעור ולחייב את המערערות בהוצאות בסך 10,000 ₪
7 כולל מע"מ.

8

9

10

11

ניתנה והודעה היום ז' תמוז תש"פ, 29/06/2020 במעמד הנוכחים.

12

שרה דותן

שרה דותן, שופטת עמיתה

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

החלטה

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים

29 יוני 2020

ע"ר 20-05-52393 אקסטרה פיתוח וייזום בע"מ ואח' נ'
הרמטיק נאמנות (1975) בע"מ

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8
- 9
- 10
- 11
- 12

›

ב"כ המשיבה:

הוקלד על ידי אודליה אשרוב

בבית המשפט המחוזי
בתל אביב-יפו

1. אקסטרה פיתוח וייזום בע"מ, ח.פ. 515781425
2. אקסטרה אחזקות ישראל בע"מ, ח.פ. 515068849
שתיחן ע"י ב"כ עוה"ד רענן קליר ואו פנחס ברטל ואו
ירדן רוזנבוש ממושרד ארדינסט, בן נתן, טולידאנו ושות'
עורכי דין
מרח' ברקוביץ' 4, תל אביב 6423806
טל: 03-7770111; פקס: 03-7770101

המעוררות

- נ ג ד -

הרמטיק נאמנות (1975) בע"מ, ח.פ. 510705197
מרחוב ששת הימים 30, בני ברק, מגדל צ'מפיון
ע"י ב"כ עוה"ד אופיר נאור ואו טלי שלו ממושרד נאור-
גרשט ואו ע"י ב"כ עוה"ד גיא גיסין ואו יעל הרשקוביץ
ממושרד גיסין ושות' עורכי דין
מרח' הברזל 38, תל אביב 69710
טל: 03-7467777; פקס: 03-7467700

המשיבה

ערעור על החלטות כב' הרשמת י' בלכר מיום 15.3.2020 ומיום 23.3.2020

המעוררות מתכבדות להגיש בזאת ערעור על שתי החלטות שניתנו על ידי כב' השופטת יי בלכר, בסמכותה כרשמת ("כב' הרשמת"): האחת, החלטה מיום 15.3.2020 בעניין בקשה שהגישו המעוררות באותו היום בגדרי ת.א. 26175-01-20, במעמד צד אחד, למתן פסק דין בהעדר הגנה (שסומנה כבקשה מספר 5) ("הבקשה למתן פסק דין" ו-"ההחלטה מיום 15.3.2020", בהתאמה); השניה, החלטה מיום 23.3.2020 בבקשה להארכת מועד להגשת כתב הגנה שהגישה המשיבה ביום 9.3.2020 (שסומנה כבקשה מספר 4) ("בקשת הארכה" ו-"ההחלטה מיום 23.3.2020", בהתאמה) ("הערעור"; ההחלטות נשוא הערעור יחד: "ההחלטות").

העתק ההחלטה מיום 15.3.2020 מצ"ב כנספת 1 לכתב ערעור זה.
העתק ההחלטה מיום 23.3.2020 מצ"ב כנספת 2 לכתב ערעור זה.

בית המשפט הנכבד יתבקש לדון בערעור, להורות על ביטול ההחלטות או לחילופין בלבד על ביטול אחת מן ההחלטות, וכן:

- א. להעניק את הסעדים א' עד ג' וכן את סעד ה' לבקשה למתן פסק דין.
- ב. לחילופין בלבד, להיעתר, למצער, לסעדים א', ב', ד' וכן לסעד ה' לבקשה למתן פסק דין.
- ג. לחייב את המשיבה בהוצאות ובשכ"ט עו"ד בגין הבקשה למתן פסק דין ובגין בקשת הארכה.
- ד. לחייב את המשיבה בהוצאות ובשכ"ט עו"ד בגין הליך הערעור.

ואלו נימוקי הערעור :**I פתח דבר**

1. המערערות הגישו, כנגד המשיבה, ביום 12.1.2020, תביעה בהיקף מהותי של מאות מיליוני ש"ח.
2. המועד להגשת כתב הגנה חל ביום 12.3.2020¹, אך המשיבה **בחרה, במכוון ובמודע**, שלא להגיש באותו מועד כתב הגנה.
3. המערערות הגישו לפיכך, ביום 15.3.2020, את הבקשה למתן פסק דין.
4. כבי' הרשמת דחתה בקשה זו, על סמך נימוק אחד ויחיד – משום שבמועד הגשת הבקשה היתה **תלויה ועומדת** בקשת ארכה להגשת כתב הגנה, שהגישה המשיבה. לפיכך, לפי ההחלטה מיום 15.3.2020, לא היה מקום להגשת הבקשה למתן פסק דין.
5. ואכן, שלושה ימים בלבד לפני המועד להגשת כתב הגנה, הגישה המשיבה בקשה (מופרכת ומתחכמת) ליתן לה ארכה להגשת כתב הגנה, וזאת, עד להכרעה בבקשה (מופרכת גם היא) לסילוק על הסף שהגישה המשיבה, ביחס לחלק מן התביעה.
6. יודגש – בבקשת הארכה לא עתרה המשיבה לקבל ארכה במעמד צד אחד וגם לא ניתנה לה ארכה שכזו, כך שבמועד להגשת כתב ההגנה (12.3.2020) וגם במועד בו הוגשה הבקשה למתן פסק דין ושבו ניתנה ההחלטה (15.3.2020) הפרה המשיבה את הוראות הדין, שעה שלא הגישה כתב הגנה.
7. לטעמן של המערערות כבי' הרשמת טעתה, בכל הכבוד, שעה שקבעה בהחלטה מיום 15.3.2020 כי עצם העובדה שהוגשה בקשת ארכה יכולה לשמש נימוק לדחיית הבקשה למתן פסק דין, וכי כאשר מוגשת בקשה למתן ארכה אין מקום לבקשה למתן פסק דין.
8. מדובר בהחלטה שעומדת, בכל הכבוד, בניגוד לדין ולהלכה שמקנים לתובע, במפורש, זכות לקבל, על פי בקשתו, פסק דין, כאשר במועד הגשת הבקשה למתן פסק דין חלף המועד להגשת כתב הגנה וזה לא הוגש.
9. היא גם מנוגדת לפסיקה הענפה שקובעת כי אין ללמוד מעצם הגשת בקשת ארכה כי ניתנה ארכה.
10. היא גם מנוגדת לשיקולי מדיניות מתחייבים מכוחם לא יתכן שתובע יהיה חסום מקבלת הסעדים עליהם מורה הדין רק משום שהנתבע הגיש בקשת ארכה (ולא זכה לכל ארכה).
11. דברים אלו כולם מקבלים משנה תוקף בענייננו שעה שבקשת הארכה היתה בקשה מופרכת שהוגשה באופן מתחכם שלושה ימים לפני המועד להגשת כתב הגנה.
12. ואכן, בהחלטה מיום 23.3.2020 דחתה כבי' הרשמת את בקשת הארכה, תוך דחיית הנימוקים עליהם הושתתה, תוך קבלת נימוקי המערערות לגביה ותוך שהיא מותחת ביקורת על המשיבה.
13. אלא שלמרות כל אלו החליטה כבי' הרשמת באותה החלטה ליתן למשיבה שהות להגשת כתב הגנה, החלטה שגם היא אינה מתיישבת עם הדין והפסיקה ועם העובדה שבקשה למתן פסק דין הוגשה ונדונה עוד בטרם ניתנה ההחלטה בבקשת הארכה. זאת ועוד, התוצאה של ההחלטה מיום 23.3.2020 (מתן ארכה בפועל להגשת כתב הגנה) אינה מתיישבת עם התוכן והנימוקים של החלטה זו.

¹ לחסרת ספק – מדובר במועד לפני שפורסמו תקנות שעת החירום נוכח התפרצות נגיף הקורונה.

14. מכאן ערעור זה על מנת שבית המשפט הנכבד יהפוך את ההחלטות (ולדין של המערערות די להן להצליח בערעור על אחת מן ההחלטות) ויורה על מתן פסק דין לטובת המערערות, כמפורט בבקשה למתן פסק הדין.

II ההליך עד כה

II.A. הגשת כתב התביעה על ידי המערערות (ביום 12.1.2020)

15. ההליך בעניין ת.א. 26175-01-20 שבגדרו ניתנו ההחלטות נושא הערעור, נפתח בכתב התביעה שהגישו המערערות, לפני למעלה מארבעה חודשים, ביום 12.1.2020, נגד הרמטיק נאמנות (1975) בע"מ ("התביעה" ו - "המשיבה").

16. התביעה הומצאה למשיבה ביום הגשתה (12.1.2020) והמועד האחרון להגשת כתב הגנה לתביעה חל ביום 12.3.2020, 60 ימים לאחר מכן (תקופת החירום בגין נגיף הקורונה נכנסה לתוקף מאוחר יותר).

17. התביעה כוללת שלוש עתירות כפי שיבואר בתמצית להלן.

18. ראשית, עתירה, כמפורט בסעיף 354.3 לכתב התביעה, להורות למשיבה להעביר למערערות מספר 1 את "פיקדון אקסטרה", כהגדרתו בסעיף 59 בתביעה ("תביעת החזר הפיקדון"). כמפורט בכתב התביעה, מדובר בפיקדון שהפקידה המערערות מספר 2 אצל המשיבה, בנאמנות, בסך מקורי של 50 מיליון ש"ח, שערכו נכון למועד הגשת התביעה היה 57,511,092 ש"ח (סעיף 323 לכתב התביעה). כמפורט בכתב התביעה המשיבה מחזיקה בפיקדון אקסטרה ומסרבת לשחררו, מזה למעלה משנה (עד למועד הגשת התביעה), ללא עילה, ובניגוד להוראות מפורשות שמחייבות אותה לשחררו.

19. שנית, עתירה לתשלום נזקי המערערות בגין החזקת פיקדון אקסטרה על ידי המשיבה, ללא עילה ובניגוד להוראות להן מחויבת המשיבה, משך למעלה משנה (עד למועד הגשת התביעה), בסכום (הנכון למועד הגשת התביעה) של 8,965,000 ש"ח, לפי החישוב המופיע בסעיפים 343 עד 346 לכתב התביעה ("תביעת נזקי החזקת הפיקדון").

20. שלישית, עתירה לתשלום סך נוסף של 318,500,000 ש"ח ("הסכום העודף"), בגין מעללי המשיבה ומחזיקי אגרות החוב (שהמשיבה משמשת נאמן להם) ועוולותיהם כלפי המערערות, בגין כך שהמשיבה ומחזיקי אגרות החוב התחמקו מהסדר עם המערערות מספר 1, בגין הנזקים שנגרמו למערערות לרבות אבדן רווח למערערות מספר 1, וכן להשבת התעשרות שלא כדין של המשיבה ומחזיקי אגרות החוב, על חשבון המערערות מספר 1 ("תביעת הסכום העודף"). חישוב של הסכום העודף מצוי בסעיף 327 לכתב התביעה והוא מבוסס על חישובי היועץ הכלכלי של המשיבה בנספחים 62 ו-63 לכתב התביעה.

21. בהתאם, בסעיף 354.2 לכתב התביעה התבקש בית המשפט הנכבד להורות למשיבה לשלם למערערות סכום של 327,465,000 ש"ח (נכון למועד הגשת התביעה), המורכב מסכום תביעת נזקי החזקת הפיקדון ומן הסכום העודף. בנוסף, התבקש בית המשפט הנכבד להורות למשיבה לשאת בהוצאות ובשכ"ט עו"ד של המערערות בגין ההליך כמפורט בסעיף 354.3 לכתב התביעה.

העתק כתב התביעה (ללא נספחיו) מצ"ב כנספת 3 לכתב ערעור זה.

II.B. בקשת המשיבה לסילוק על הסף של אחת העתירות בתביעה (מיום 12.2.2020) ובקשתה

לארכה להגשת הגנה (מיום 9.3.2020)

22. ביום 12.2.2020 הגישה המשיבה בקשה, שסומנה כבקשה מספר 3 בתיק, לסילוק על הסף של תביעת הסכום העודף בלבד ("בקשת הסילוק"). קרי, המשיבה עתרה לסילוק על הסף של חלק מן התביעה בלבד.

23. ביום 4.3.2020 הגישו המערערות תשובתן לבקשת הסילוק ("התשובה לבקשת הסילוק"), בה הבהירו כי בקשת הסילוק היא בקשה מופרכת, שחלקה מקוממת וכן כי לא היה מקום להגישה בטרם הוגש כתב הגנה (סעיף 69 לתשובה לבקשת הסילוק). ביום 15.3.2020 המציאה המשיבה למערערות את תגובתה לתשובה לבקשת הסילוק.
24. ביום 9.3.2020, **כמעט חודש לאחר שהוגשה בקשת הסילוק, שלושה ימים לפני המועד להגשת כתב הגנה, וכמעט חודשיים לאחר הגשת כתב התביעה**, הגישה המשיבה את בקשת הארכה, שסומנה כבקשה מספר 4 בתיק, ליתן לה ארכה להגשת כתב הגנה **וזאת עד לאחר שתוכרע בקשת הסילוק**.
25. במסגרת בקשת הארכה טענה המשיבה כי המקרה דנן בא בגדר המקרים **החריגים ויוצאי הדופן**, בהם יש לסטות מן הכלל ולהעניק ארכה להגשת הגנה עד לביטול והכרעה בבקשת הסילוק, וזאת בהסתמך על התנאים לקיומם של חריגים כאמור, שנקבעו בעניין רע"א 10227/06 **בובליל נ' עו"ד חיים אינדיג** (פורסם בנבו, 5.2.2007) ("**פרשת בובליל**").
- העתק בקשת הארכה מצ"ב **כנספת 4** לכתב ערעור זה.
26. ביום 9.3.2020, הורתה כב' הרשמת, בהחלטתה על גבי בקשת הארכה, כי המערערות ישיבו לבקשת הארכה תוך 7 ימים וכי המשיבה תגיב תוך 3 ימים.
- העתק החלטת כב' הרשמת מיום 9.3.2020 מצ"ב **כנספת 5** לכתב ערעור זה.
27. יודגש כי המשיבה לא עתרה לקבל ארכה עד להחלטה בבקשת הארכה וכי גם אם הייתה עותרת לכך לא היה מקום להעניק לה סעד זה, נוכח מופרכות בקשת הארכה וכבר משום העובדה שהיא הוגשה שלושה ימים בלבד לפני המועד בו היה על המשיבה להגיש כתב הגנה.
28. המערערות **הקדימו והגישו** תשובה לבקשת הארכה ביום 11.3.2020 ("**התשובה לבקשת הארכה**"), שם הבהירו כי בקשת הארכה היא בקשה מופרכת, מקוממת, שלוקה בעזות מצח של ממש. בין היתר הבהירו המערערות כי אין שחר לטענה כי המקרה דנן נופל בגדר המקרים החריגים ויוצאי הדופן על פי התנאים שנקבעו ב**פרשת בובליל**. בכלל זה, **משום שבקשת הסילוק מתייחסת רק לחלק מן התביעה אזי ברור שאין לעכב בגינה את הליכי התביעה שצריכים להתברר ממילא**, מה עוד שהגשת הגנה לא דורשת מן המשיבה משאבים חריגים ושסיכויי בקשת הסילוק אפסיים.
29. יתר על כן, הובהר בתשובה לבקשת הארכה (בפרק VI), כי הטעם האמיתי להגשתה, שלושה ימים לפני המועד להגשת כתב הגנה, הוא **ניסיון פסול, על דרך המחטף, לדחות את הקץ, לסרב את הליכי התביעה ובין היתר להמשיך להחזיק בפיקדון אקסטרה, שלא כדין, מבלי לתת על כך את הדין**, כאשר ברור מדרך הילוכה של המשיבה כי אין לה אפילו טענת הגנה כלפי שלל הטענות (המופיעות בחלק השלישי לכתב התביעה) **מדוע אסור היה לה להחזיק בפיקדון ומדוע היה עליה להשיבו למערערות זה מכבר**.
- העתק התשובה לבקשת הארכה מצ"ב **כנספת 6** לכתב ערעור זה.
30. משמע: אם למשיבה היה ספק האם מתנגדות המערערות לדחיית המועד להגשת כתב הגנה, שחל למחרת היום, ביום 12.3.2020, הרי שהתשובה לבקשת הארכה הבהירה היטב כי המערערות מתנגדות לכל דחיה של מועד זה (והדבר היה ברור למשיבה ממילא).
31. חרף כך, למחרת היום, **במועד האחרון להגשת כתב הגנה, 12.3.2020 לא הוגש כתב הגנה**. זאת, על סמך **גישה המזלזלת בתביעה, בהליך השיפוטי ובבית המשפט הנכבד**, לפיה די היה בכך שהמשיבה הגישה בקשת ארכה (מופרכת, מקוממת ולוקה בעזות מצח) כדי לראות עצמה כאילו קיבלה ארכה.

32. נקדים את המאוחר ונציין כי בקשת הארכה נדחתה בהחלטה מיום 23.3.2020 שקבעה שאין כל מקום לעכב את הגשת כתב ההגנה עד להכרעה בבקשת הסילוק וכי לא היה יסוד לטענת המשיבה כי המקרה דנן בא בגדר החריגים אליהם התייחסה **פרשת בובליל**. עוד צוין בהחלטה האמורה כי בחלוף שנים רבות מאז השתרשה ההלכה שנקבעה ב**פרשת בובליל**, הגיעה העת להימנע מהגשת בקשה להארכת מועד להגשת כתב הגנה בד בבד עם בקשה לסילוק על הסף כעניין שבשגרה. יחד עם זאת מצאה כב' הרשמת לאפשר למשיבה להגיש את כתב ההגנה תוך 14 ימים מתום מצב החירום, ובכך, הלכה למעשה, ניתנה למשיבה ארכה בפועל להגיש כתב הגנה, ויתרה מכך, למרות שצוין בהחלטה האמורה כי נשקלה האפשרות לחייב את המשיבה בהוצאות בגין בקשת הארכה, כב' הרשמת לא עשתה צו להוצאות.

II.ג. בקשת המערערות למתן פסק דין בהעדר הגנה (מיום 15.3.2020)

33. ביום 15.3.2020 הגישו המערערות את הבקשה למתן פסק דין, בגדרה עתרו, במעמד צד אחד, למתן פסק דין בהעדר הגנה, ובכלל זה:

33.1. להורות למשיבה להעביר למערערות מספר 1 את פיקדון אקסטרה, אשר למועד הגשת התביעה עמד על סך של למעלה מ-57.5 מיליון ש"ח ("תביעת החזר הפיקדון") – סעד א';

33.2. להורות למשיבה לשלם למערערות מספר 1 סך של כ-9 מיליון ש"ח, בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כדין, ממועד הגשת התביעה ("תביעת נזקי החזקת הפיקדון") – סעד ב';

33.3. להורות למשיבה לשלם למערערות מספר 1 סך נוסף של 318.5 מיליון ש"ח, בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כדין, ממועד הגשת התביעה ("תביעת הסכום העודף") – סעד ג';

33.4. לחילופין בלבד, לעניין תביעת הסכום העודף בלבד, ליתן פסק דין המקבל את תביעת הסכום העודף, בכפוף לכך שבקשת הסילוק לא תתקבל, או לחילופי חילופין בלבד, לקבוע כי נוכח אי הגשת כתב ההגנה במועד לא תוכל המשיבה להגיש כתב הגנה ובכלל זה לעניין תביעת הסכום העודף, לרבות אם תידחה בקשת הסילוק – סעד ד';

33.5. להורות למשיבה לשלם למערערות הוצאות ושכ"ט עו"ד בגין הליך זה – סעד ה'.

העתק הבקשה למתן פסק דין מצ"ב **כנספת 7** לכתב ערעור זה.

34. המערערות טענו בבקשה למתן פסק דין, בין היתר, כי המועד להגשת כתב הגנה חלף מבלי שהוגש כתב הגנה, כי אין מדובר במקרה של חוסר תשומת לב או שגגה מצד המשיבה, שידעה כי היה עליה להגיש כתב הגנה במועד (קרי, עד לא יאוחר מיום 12.3.2020) כפי שציינה בעצמה בבקשת הארכה וכי המשיבה לא הגישה כתב הגנה מתוך זלזול חמור כלפי התביעה, כלפי ההליך השיפוטי וכלפי בית המשפט הנכבד (סעיפים 5-1 לבקשה למתן פסק דין).

35. עוד טענו המערערות כי המסקנה המתחייבת בנסיבות דנן הינה מתן פסק דין בהעדר הגנה. זאת, נוכח הוראות הדין והפסיקה ובין היתר, נוכח החלכה לפיה מקום בו לא נמצא בתיק כתב הגנה במועד בו הגיש תובע בקשה למתן פסק דין בהעדר הגנה, ולבטח במועד בו הגיעה בקשה כאמור לראשונה לעיון בית המשפט, זכאי התובע שינתן פסק דין בהעדר הגנה.

36. לפיכך עתרו המערערות ליתן פסק דין כמפורט לעיל.

II.ד. החלטתה הראשונה של כב' הרשמת נושא הערעור (מיום 15.3.2020)

37. ביום 15.3.2020, התקבלה החלטת כב' הרשמת נושא הערעור, בה נקבע:

"אין מקום להגשת בקשה למתן פסק דין בהעדר הגנה כאשר תלויה ועומדת בקשת הנתבעת [המשיבה כאן, הח"מ] למתן ארכה להגשת כתב ההגנה (לפי ההחלטות מיום 9/3/20 ו- 14/3/20 על הנתבעת להגיש תגובה בתוך 3 ימים).

לא ברור מדוע נפתחה הבקשה כשהיא חסויה. אין לכך יסוד בדין. המזכירות תפתח את הבקשה וההחלטה לעיון הצדדים בתיק."

38. להלן נטען כי בכל הכבוד מדובר בהחלטה שגויה.

II.ה. החלטתה השניה של כב' הרשמת נושא הערעור לדחות את בקשת הארכה ולהורות למשיבה להגיש כתב הגנה תוך 14 ימים מתום "מצב החירום" (מיום 23.3.2020)

39. ביום 23.3.2020, ניתנה החלטת כב' הרשמת, בגדרה נדחתה בקשת הארכה של המשיבה, ושבמסגרתה, בין היתר, קבעה כב' הרשמת:

"לא נחה דעתי כי המקרה דנן הוא אחד המקרים החריגים ויוצאי הדופן שבהם דיברה הלכת בובליל. לא התרשמתי כי בנסיבות העניין המשאבים שיהיה על המבקש [המשיבה כאן, הח"מ] להשקיע 'משאבים רבים ביותר, שאינם פרופורציונליים בנסיבות העניין', כלשונו הלכת בובליל. בוודאי בשים לב לכך שלא מבוקש לסלק את כל התביעה אלא רק פרק אחד, כך שבכל מקרה יידרש המבקש [המשיבה כאן, הח"מ] להגיש כתב הגנה. אף אם היקפו הכספי של פרק זה גדול ביחס ליתר התביעה, כפי שטוען המבקש [המשיבה כאן, הח"מ], אין בכך ללמד שההשקעה הנוספת שיצטרך המבקש [המשיבה כאן, הח"מ] להשקיע במענה לפרק הנוסף היא השקעה חריגה ומכבידה במיוחד כנדרש לפי הלכת בובליל ומצדיקה את הארכת המועד; ולא הוכח שכך.

אציין עוד כי לא מצאתי שהתובענה דנן מורכבת באופן חריג מתובענות אחרות הנדונות בבית משפט זה או ממקרים אחרים בהם נדחו בקשות ארכה ולא הוכרו כמקרים חריגים לצורך העניין...

למותר לציין, כי על פניו, אף אם תתקבל בסופו של דבר הבקשה לסילוק, נראה כי השקעתו של המבקש [המשיבה כאן, הח"מ] בהכנת כתב הגנה לא תרד לטמיון, שכן התשתית העובדתית, הטענות הכלליות ומסגרת הטיעון, רלוונטיות לכל העילות הנטענות. יתר על כן, אם יתברר בסופו של דבר שהמבקש [המשיבה כאן, הח"מ] התגונן לגופו של עניין לשווא, יהא בידו לבקש מבית המשפט לפסוק הוצאות לחובת המשיבות [המעוררות כאן, הח"מ] ובדרך זו, יפוצה המבקש [המשיבה כאן, הח"מ] על ההוצאות שהוציא שלא לצורך...

...לא הונחה תשתית מספקת, אם בכלל להשקעת משאבים בלתי פרופורציונאלית או חריגה או מכבידה במיוחד בעריכת כתב ההגנה ביחס לפרק שאליו מתייחסת הבקשה [בקשת הסילוק, הח"מ] (ובכלל). יתר על כן, נראה כי בהגשת כתב ההגנה, יש כדי לסייע לבית המשפט בהכרעה בבקשה לסילוק על הסף..."

(עמ' 2 פסקה אחרונה עד עמ' 3 פסקה לפני אחרונה).

40. עוד ציינה כב' הרשמת בהחלטה הנ"ל, בהקשר לטענות המשיבה (שנדחו לחלוטין) כאילו המקרה דנן הוא אחד המקרים החריגים ויוצאי הדופן שבהם דיברה פרשת בובליל, כדלקמן:

"בחלוף שנים רבות מאז ניתן פסק הדין בעניין בובליל והשתרש היטב כהלכה, הגיעה העת

שהלכת בובליל תופנם והצדדים ימנעו מהגשת בקשות להארכת מועד להגשת כתב הגנה/כתב תשובה בצירוף עם הבקשה לסילוק על הסף, כעניין אוטומטי שבשגרה"

(עמ' 4 פסקה ראשונה).

41. עם זאת החליטה כב' הרשמת לאפשר למשיבה להגיש את כתב ההגנה תוך 14 ימים מתום מצב החירום, כאמור לעיל, ויתרה מכך, אף מבלי לעשות צו להוצאות כנגד המשיבה בגין בקשת הארכה.
42. להלן נטען כי בכל הכבוד מדובר גם כאן בהחלטה שגויה.

III הטעויות שנפלו, בכל הכבוד, בהחלטה הראשונה נושא הערעור מיום

15.3.2020

43. כב' הרשמת דחתה את הבקשה למתן פסק דין מן הטעם כי "אין מקום להגשת בקשה למתן פסק דין בהעדר הגנה כאשר תלויה ועומדת בקשת הנתבעת [המשיבה כאן, הח"מ] למתן ארכה להגשת כתב ההגנה".
44. קרי, לפי ההחלטה, תובע אינו רשאי לעתור למתן פסק דין, כאשר חלף המועד להגשת כתב הגנה וזה לא הוגש, מקום שהנתבע עתר, לפני חלוף המועד לארכה להגשת כתב הגנה.
45. מדובר, בכל הכבוד, בקביעה שגויה, שמנוגדת להוראות הדין המפורשות ולהלכה הפסוקה (שצוטטה בבקשה למתן פסק דין). מדובר גם בקביעה שאינה מתיישבת עם שיקולי מדיניות מתחייבים.
46. כל אלו מקבלים משנה תוקף בענייננו כאשר המשיבה בחרה, במודע ובמכוון, שלא להגיש כתב הגנה במועד שנקבע בדין.
47. נפרט את הנימוקים לכך.
48. **ראשית**, ההחלטה מנוגדת לדין, שקובע במפורש כי בית המשפט או הרשם יתן פסק דין מקום שנתבע לא הגיש כתב הגנה תוך המועד שנקבע לכך². כך מורה תקנה 97 לתקנות סד"א ("תקנה 97"), שקובעת כך:

"97. (א) נתבע שלא הגיש כתב הגנה תוך המועד שנקבע לכך, יתן בית המשפט או הרשם פסק דין שלא בפניו על יסוד כתב התביעה בלבד; היתה התביעה שלא על סכום כסף קצוב, יהא בית המשפט רשאי, מטעמים מיוחדים שיירשמו, לדרוש מן התובע הוכחה מלאה או חלקית של תביעתו או מקצתה לפני שיינתן פסק הדין; היתה התביעה לפני הרשם והיה הרשם סבור כי אין ליתן פסק דין ללא שמיעת עדות – יעביר את התביעה לבית המשפט. (ב) הנתבע לא יוזמן לדיון, אף אם נדרש התובע להביא הוכחה, אלא אם כן בית המשפט הורה על כך מטעם מיוחד שרשם."

49. עינינו הרואות, תקנה 97 אינה מסייגת את ההוראה לפיה יתן בית המשפט פסק דין אם חלף המועד להגשת כתב הגנה, למקרה שבו עתר הנתבע לארכה.
50. כבר משום כך אין מנוס מן המסקנה כי ההחלטה מנוגדת לדין.

² לעניין המועד להגשת כתב הגנה, שאינו שנוי במחלוקת בענייננו, ראו נא תקנה 49 לתקנות סדר הדין האזרחי, תשמ"ד-1984 ("תקנות סד"א") שקובעת כך: "נתבע שנדרש להגיש כתב הגנה יגיש אותו תוך המועד הנקוב בהזמנה לדין."

51. **שנית**, הפסיקה קבעה במפורש כי אם מוגשת בקשה למתן פסק דין, לאחר שחלף המועד להגשת כתב הגנה, מבלי שזה הוגש, זכאי התובע לקבלת פסק דין. כפי שהובהר בבקשה למתן פסק דין, ההלכה כיום היא כי אם לא נמצא בתיק כתב הגנה במועד הגשת הבקשה למתן פסק הדין, ובוודאי במועד בו הגיעה הבקשה למתן פסק דין בהעדר הגנה לראשונה לעיון השופט, זכאי התובע שינתן פסק דין בהעדר הגנה. לניתוח של התפתחות ההלכה ראו נא הדברים הבאים מתוך רוזן צבי, **ההליך האזרחי**, בעמוד 434:
- "בשלב מאוחר יותר נעה המטוטלת אף יותר לכיוונה של השמירה על סדרי הדין הראויים והתעצמה המגמה 'להקפיד על סדרי הדין ולמעט בהתחשבות במי שאיחר את המועד'. בעקבות זאת הובהר כי 'מועד הדיון שלאחריו לא ניתן עוד להגיש כתב הגנה הוא 'המועד בו הגיעה הבקשה [למתן פסק דין בהיעדר הגנה] לראשונה לעיון של השופט, ומאוחר יותר אף הוקדם המועד למועד שבו הוגשה הבקשה לקבלת פסק דין בהיעדר הגנה."**
52. ראו נא לעניין זה גם את הדברים הבאים מתוך רע"א 8940/05 חממי נ' חזאד (פורסם בנבו, 13.12.2005):
- "ואכן המגמה היא להקפיד על סדרי הדין ולמעט בהתחשבות במי שאיחר את המועד; ואם במועד שבו הגיעה לראשונה הבקשה למתן פסק דין בהעדר הגנה לעיון שופט, לא נמצא כתב הגנה בתיק, זכאי התובע שינתן פסק דין בהעדר הגנה (ראו תקנה 97(א) לתקנות סדר הדין האזרחי, תשמ"ד-1984; וכן גורן, סוגיות בסדר דין אזרחי, מה' 8, עמ' 82-83)."**
53. אין אפוא מנוס מן המסקנה כי ההחלטה מנוגדת לפסיקה מפורשת זו של בית המשפט העליון שגם היא אינה מסויגת למקרה בו הוגשה בקשת ארכה.
54. **שלישית**, ההחלטה מנוגדת לכלל שעליו חזרה הפסיקה, פעם אחר פעם, בהקשרים רבים, לפיו צד אינו יכול להיחשב כמי שקיבל ארכה (ואינו רשאי לחשוב כי קיבל ארכה) רק משום שעתר לקבלה.
55. ראו נא למשל הדברים הבאים, מעניין בש"א (ב"ש) 5209/05 לוינ' נ' בוטה (פורסמה בנבו, ניתנה ביום 10.8.2006), פסקה 7:
- "כל זמן שלא ניתנה החלטה המתירה למבקשים לדחות את המועד להגשת בקשה למתן רשות להתגונן, הרי שהיה עליהם להגיש בקשתם במועד. לעניין זה יצוין כי אין מקום לקבל את טענת ב"כ המבקשים לפיה משהתקבלה הבקשה להעברת מקום דיון 'מטבע הדברים', התקבלה הבקשה להארכת מועד. רק החלטה מפורשת של בית המשפט מהווה הארכת מועד."**
56. יפים לכאן גם הדברים הבאים מתוך ת.א. (מחוזי חי') 1368/00 בנק לאומי לישראל בע"מ סניף זייד נ' יונית חברה לניהול בתי אבות בע"מ (פורסם בנבו, 6.7.2006):
- "במקרה שלפנינו ניתנה לב"כ התובע, לפי בקשתו, הארכת מועד של חודש ימים נוספים להגשת סיכומיו והוא, לא רק שלא עמד במסגרת זמן זו, אלא אף לא טרח להגיש סיכומיו כלל, משך למעלה משלושה חודשים, על אף שבבקשה נוספת להארכת מועד שהגיש לא ניתנה החלטה. ספק קלוש אם יש נימוק סביר, המוכר בדיון, למחדל שכזה. עצם הגשת הבקשה להארכת מועד אין פירושה כי זו תתקבל ובעל הדין שהגישה ולא קיבל החלטה בעניינה חייב לפנות בבקשה נוספת לבית המשפט כדי לברר מה עלה בגורלה או להגיש תזכורת למתן החלטה שכן, זאת יש לזכור: כל עוד לא ניתנה החלטה בבקשה להארכת מועד להגשת סיכומיו, חובתו להגישם במועד שנקבע עומדת בעינה."**

57. **רביעית**, ובהמשך לדברים דלעיל, מובן שהחלטה, שמציבה מחסום בפני התובע מלעתור לקבלת פסק דין מקום שהמועד להגנה חלף, רק משום שהוגשה בקשה לארכה, מרוקנת מתוכן את הדין ואת ההלכות הנ"ל. אין כל נפקות לדין (תקנה 97) ולהלכה (שקובעת כי התובע זכאי לפסק דין אם עתר לקבלו כאשר המועד להגנה חלף וזה לא הוגש), אם התובע חסום מלעתור לקבלת פסק דין על פי הדין וההלכה.
58. בכלל זה ההחלטה מרוקנת מתוכן את הלכת **פרשת בובליל** אשר במסגרת החלטת דחיית בקשת הארכה מיום 23.3.2020 כב' הרשמת הכירה, ובצדק, בחשיבותה ובחשיבות התנהלות הצדדים להליך לאורה.
59. הרי הלכת **פרשת בובליל** מורה כי אין מקום ליתן ארכה להגשת כתב הגנה משום שהנתבע מבקש סילוק על הסף של התביעה. והנה, אין כל נפקות להלכה זו אם עצם הגשת בקשה לארכה חוסמת את התובע מלעתור לקבלת פסק דין.
60. **חמישית**, בכל הכבוד ההחלטה מיום 15.3.2020 אינה עולה בקנה אחד עם שיקולי מדיניות מתחייבים.
61. לפי ההחלטה די לו לנתבע לעתור לארכה להגשת הגנה כדי לחסום את התובע מהגשת בקשה למתן פסק דין בהעדר הגנה ולשלול ממנו את קבלת הסעדים שהדין מקנה לו. תוצאה זו אינה רצויה כלל וכלל ומנוגדת לחלוטין לתכלית הדין כפי שעולה מלשונו וכפי שקיבלה ביטוי בפסיקה.
62. נזכיר כי המועדים הקבועים בדין, ובכלל זה המועד להגשת כתב הגנה, אינם בגדר נקודת פתיחה או המלצה גרידא וקיימת חשיבות רבה להקפדה לגביהם. יפים לכאן דברי בית המשפט העליון בעניין רע"א 3010/18 **שריף עביד נ' יניב אינסל עו"ד** (פורסמה בנבו, 7.10.2018), פסקה 10:
- "מועדים הקבועים בדין אינם בגדר נקודת פתיחה או המלצה גרידא. על חשיבותה של ההקפדה על המועדים הקבועים בדין עמד רשם בית משפט זה בציינו כי 'הקפדה על לוחות הזמנים שהתוו בדין הכרחית היא לשם ניהול מערכת שיפוט סדירה, יעילה ותקינה, כמו גם לשם הבטחת אינטרס ההסתמכות של בעלי הדין ויכולתם לכלכל את צעדיהם' (ע"א 3832/00 מיטוני נ' מחלוף, פסקה 24 (10.8.2010))."**
63. **שישית**, כל האמור לעיל מקבל משנה תוקף בענייננו, שעה שהמשיבה **בחרה, במודע ובמכוון**, שלא להגיש כתב הגנה במועד שנקבע לכך בדין, **וניסתה להתחכם** (לשון עדינה) באמצעות הגשת בקשת ארכה להגשת הגנה **שלושה ימים בלבד לפני המועד להגשת הגנה**, כאשר עסקינן בתביעה בהיקף מאות מיליוני ש"ח (!), כך שברור כי המשיבה התכוונה להגיש כתב הגנה ומעט לפני המועד להגשתו **החליטה לנסות את מזלה** באמצעות אותה התחכמות בדמות בקשת הארכה.
64. ודוק – נראה שמוסכם על הכל כי לולא עתרה המשיבה לקבלת ארכה, אזי היה על בית המשפט למלא את חוראת תקנה 97 וליתן כנגד המשיבה פסק דין.
65. יוצא אפוא שבנסיבות דנן ההחלטה מיום 15.3.2020 מעניקה פרס למשיבה עבור המהלך המתחכם שלה, קרי, הגשת בקשת הארכה שלושה ימים לפני המועד להגשת ההגנה, תוצאה שהיא, בכל הכבוד, בלתי נכונה ומנוגדת לדין, לפסיקה ולשיקולי מדיניות מחויבים.
66. נדגיש גם שהמערעות מיהרו להשיב לבקשת הארכה, תוך יומיים, והבהירו כבר ביום 11.3.2020 (לפני שחל המועד להגשת הגנה) כי הן מתנגדות מכל וכל לארכה המבוקשת.
67. קרי, ביום 12.3.2020 לא ניתנה ארכה, ידוע היה שהמערעות מתנגדות למתן ארכה (שבקשה שעותרת לה הוגשה רק שלושה ימים קודם לכן) **ואף על פי כן** בחרה המשיבה **בחירה מודעת ומכוונת** שלא לציית להוראות הדין ושלא להגיש הגנה.

68. מדובר **בהפגנת זלזול** כלפי ההליך המשפטי וכלפי הוראות הדין. המשיבה בוודאי אינה זכאית לפרס על התנהלות זו.

69. התנהלות זו מחייבת, כפי שמורה הדין, ליתן פסק דין כנגד המשיבה. ראוי גם להדגיש כי אין בכך כדי לפגוע בזכות הגישה של המשיבה לערכאות. המשיבה היא שלא ניצלה זכות זו כאשר הפגינה זלזול כלפי ההליך המשפטי וכלפי הוראות הדין כמפורט לעיל.

70. יפים לכאן דברים שנכתבו זה לא מכבר על ידי בית המשפט המחוזי בעניין ת.א. (חי') 54857-09-19 **חברת חשמל בע"מ נ' ביר גלוב נכסים בע"מ** (פורסמה בנבו, ניתנה ביום 16.12.2019), בעמ' 3:

"אני דוחה את טענת הנתבעת שהתנגדות התובעת היא פרוצדורלית וסתמית. היא לא סתמית, והיא פרוצדורלית בדיוק כמו בקשת הנתבעת להארכת מועד להגשת כתב הגנה. [...] על פי תקנה 49, נתבע שנדרש להגיש כתב הגנה יגיש אותו תוך המועד הנקוב בהזמנה לדין. על פי תקנה 19 המועד הנקוב בהזמנה לדין הוא 60 יום לאחר המצאת ההזמנה. על כן, מדובר במועד שנקבע בחיקוק, והנתבעת לא חלקה על כך. [...] אני דוחה את טענת הנתבעת שאי הארכת מועד להגשת כתב הגנה מטעמה תהיה פגיעה בזכות הגישה שלה לערכאות. זכות הגישה לערכאות היא הזדמנות שיש לנצלה. כאשר צד אינו מנצל את ההזדמנות שניתנה לו, זכות הגישה שלו לערכאות מוצתה. לנתבעת היתה הזדמנות להגיש את כתב הגנתה בתוך 60 יום, שספירתם לא כללה ימי פגרה. היא לא ניצלה את ההזדמנות שלה, ואין לה להלין על כך שזכות הגישה לערכאות לא מומשה על ידה."

71. לאור האמור לעיל יש להפוך את החלטה מיום 15.3.2020 ולהעניק את הסעדים שנתבקשו בבקשה למתן פסק דין.

72. **לבסוף ובנוגע לאופן הדיון בערעור על החלטה זו**, יצוין כי לפי תקנה 97 הדיון בבקשה למתן פסק דין נערך במעמד צד אחד, והכל כמפורט בעניין זה בבקשה למתן פסק דין. נראה אפוא כי אין מקום לאפשר למשיבה להביע עמדתה לעניין ערעור זה. בשולי עניין זה יצוין כי הבקשה למתן פסק דין הוגשה בבקשה במעמד צד אחד, כמצוות תקנה 97, למזכירות בית המשפט. החלטה מציינת כי היא סווגה כחסויה, אך המבקשות לא סיווגה כחסויה.

IV הטעויות שנפלו, בכל הכבוד, בהחלטה השניה נושא הערעור מיום 23.3.2020

73. הערעור על החלטה מיום 23.3.2020 מוגש למען הזהירות, שכן די בקבלת הערעור על החלטה מיום 15.3.2020 כדי שהמערעות יזכו בסעדים כמפורט בבקשה למתן פסק דין.

74. בהחלטה מיום 23.3.2020 נדחתה בקשת הארכה.

75. כב' הרשמת קיבלה בה, הלכה למעשה, את טענות המערעות בתשובתן לבקשת הארכה, ומנגד, דחתה לחלוטין את טענות המשיבה.

76. אף על פי כן קבעה בה כב' הרשמת כי –

76.1. **על המשיבה להגיש כתב הגנה מטעמה תוך 14 ימים "מתום מצב החירום"** (עמ' 3 פסקה אחרונה), מועד אשר נכון למועד ערעור זה, יתקיים רק ביום 24.5.2020, קרי, **יותר מארבעה חודשים מאז הגישו המערעות את כתב התביעה.**

76.2. **לפנים משורת הדין, כב' הרשמת אינה עושה צו להוצאות** (עמ' 4 פסקה אחרונה).

77. הנה כי כן, גם לפי ההחלטה מיום 23.3.2020, חרף התנהלותה הקלוקלת של המשיבה וזלזולה המופגן בבית המשפט הנכבד, בכללי סדרי הדין והמועדים, בזכויות המערערות (בעלות הדין שכנגד) וזכויות יתר הבאים בשערי בית המשפט הנכבד, ולמרות דחיית כל טענותיה לגבי שאלת הארכה להגשת כתב ההגנה, הרי שבמקום להיעתר לבקשה למתן פסק דין ולו במועד מאוחר זה (יום 23.3.2020), החלטת כבי' הרשמת מיום 23.3.2020, יוצרת, מבחינה אופרטיבית, מצב בו המשיבה, שחטאה וחדלה מלהגיש כתב הגנה במועד, באופן שהקים למערערות זכאות לקבל פסק דין בהעדר הגנה כבר ביום 15.3.2020, יוצאת נשכרת, חרף מחדליה, שכן הלכה למעשה, התאפשר למשיבה להגיש כתב הגנה בחלוף חודשים רבים מאז שהוגש כתב התביעה.
78. בכל הכבוד, בכך שגתה כבי' הרשמת (ובהמשך לשגיאה בבסיס ההחלטה מיום 15.3.2020). היה עליה לדחות את בקשת הארכה לגמרי ובמיוחד בשים לב לכך שהמועד להגשת הגנה חלף ובקשה למתן פסק דין הוגשה בטרם ניתנה החלטה בבקשת הארכה. נסיבות אלו צריכות היו להביא את כבי' הרשמת לדחות לחלוטין את בקשת הארכה.
79. הטעמים לכך הם אותם הטעמים שתומכים בערעור על ההחלטה מיום 15.3.2020, כפי שפורטו בפרק הקודם ולכן לא נחזור עליהם כאן. בנוסף, הנימוקים בהחלטה מיום 23.3.2020 מחזקים נימוקים אלו, שהרי ההחלטה מבארת כי בקשת הארכה היתה בקשה חסרת יסוד המנוגדת לפסיקה.
80. לאור האמור לעיל, יש לתקן את ההחלטה מיום 23.3.2020 כך שלא תוענק למשיבה ארכה כלשהי וגם משום כך יש להעניק את הסעדים שנתבקשו בבקשה למתן פסק דין.

V סוף דבר

81. על יסוד כל האמור לעיל, מתבקש בית המשפט הנכבד להורות ולקבוע כמפורט ברישא לערעור זה.

ירדן רוזנבוש, עו"ד

פנחס ברטל, עו"ד
ב"כ המערערות

רענן קליר, עו"ד